

УДК 37.018.43:004:316.77

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗІ ЗВ'ЯЗКІВ ІЗ ГРОМАДСЬКІСТЮ В УМОВАХ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ОСВІТИ

Нуржинська А.В., аспірант
кафедри психології та педагогіки,
старший викладач

Національний університет «Києво-Могилянська академія»

Визначено історичні аспекти становлення професійної підготовки фахівців зв'язків із громадськістю у ВНЗ України. Розглянуто сучасні тенденції професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю в умовах інформатизації освіти, визначено основні проблеми: недостатнє кадрове забезпечення освітнього процесу, відсутність значного педагогічного досвіду підготовки фахівців за вказаним напрямом підготовки, що призводить до відсутності методики викладання фахових дисциплін та недостатнього впровадження ІКТ в освітній процес в умовах інформатизації освіти, недосконалість змісту, форм та методів, навчально-методичних матеріалів.

Ключові слова: PR, PR-освіта, зв'язки з громадськістю, професійна підготовка.

Определены исторические аспекты становления профессиональной подготовки специалистов по связям с общественностью в ВУЗах Украины. Рассмотрены современные тенденции профессиональной подготовки будущих специалистов по связям с общественностью в условиях информатизации образования, определены основные проблемы: недостаточное кадровое обеспечение образовательного процесса, отсутствие значительного педагогического опыта подготовки специалистов по указанному направлению подготовки, что приводит к отсутствию методики преподавания профессиональных дисциплин и недостаточного внедрения ИКТ в образовательный процесс в условиях информатизации образования, несовершенство содержания, форм и методов, учебно-методических материалов.

Ключевые слова: PR, PR-образование, связи с общественностью, профессиональная подготовка.

Nurzhyńska A.V. MODERN TRENDS IN PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS IN PUBLIC RELATIONS IN TERMS OF EDUCATION INFORMATIZATION

The historical aspects of the formation of professional training in public relations at the higher education institutions in Ukraine are determined. It is proved that the formation and development of professional training of specialist in public relations have become urgent due to the need of society for competitive and qualified PR specialists in the labor market. The modern trends of professional training of future specialists in public relations in the conditions of education informatization are covered, the main problems are identified: insufficient staffing of the educational process, lack of substantial teaching experience in training in the specified field of study that leads to a lack of professional disciplines teaching methods and inadequate implementation ICT in the educational process in terms of education informatization, inadequate content, forms and methods of teaching aids.

Key words: PR, PR education, public relations, professional training.

Постановка проблеми. Необхідність формування та розвитку системи професійної підготовки кадрів для зв'язків із громадськістю стала актуальною у зв'язку з потребою суспільства в конкурентних на ринку праці, компетентних фахівцях з публікрілейшинз. З огляду на сучасні вимоги роботодавців до фахових характеристик фахівців зі зв'язків із громадськістю, напрацювання вчених щодо функціонування зв'язків із громадськістю, інформатизацією освітнього процесу нагальним є дослідження сучасних тенденцій професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю у вищих навчальних закладах України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливості розвитку та реформування сучасної професійної освіти в контексті

підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю було предметом досліджень багатьох науковців, зокрема: С. Квіта, А. Куліша, О. Курбана, Г. Почепцова, Л. Шаяна. Вагомий внесок у становлення ефективної PR-освіти представлено у дослідженнях Г. Брума, С. Катліпа, А. Центера. У роботах В. Березенко, І. Солдатенко, Т. Нетецької знайшли відображення проблеми розвитку поняття «publicrelations» в сучасному науковому дискурсі. Значущим у контексті вдосконалення вітчизняної системи підготовки фахівців у сфері зв'язків із громадськістю є досвід В. Березенко, Г. Горбенко, В. Королько. На думку В. Березенко та Е. Корнеєва, професія фахівців зі зв'язків із громадськістю ще не остаточно сформувалася в Україні: не досліджені з наукової точки зору її місце і роль у соціально-стратифікацій-

них структурах суспільства, відсутні будь-які наукові критерії та принципи діяльності, стандарти освіти, показники ефективності [3; 5]. Зокрема, вважаємо, що невичерпно в сучасній літературі висвітлено тенденції процесу підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю в умовах інформатизації освіти у ВНЗ України.

Постановка завдання. З огляду на вище зазначене, мета статті полягає у дослідженні тенденцій професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю у ВНЗ України.

Відповідно до поставленої мети сформулюємо основні завдання наукової розвідки: визначити історичні аспекти становлення професійної освіти з підготовки фахівців зв'язків із громадськістю у ВНЗ України, дослідити проблеми підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю в умовах інформатизації освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Оскільки практичне вирішення питання становлення професійної підготовки майбутніх фахівців із PR навіть у провідних країнах Заходу, де функціонування професійної системи PR має майже столітню історію, ще не можна вважати остаточною [6, с. 172], базуючись на цьому, розглянемо історичні аспекти становлення професійної освіти з підготовки фахівців зі зв'язків із громадськістю у ВНЗ України.

Аналіз праць науковців [15] демонструє, що впровадження системи професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю в освітній простір України розпочалося у 1990-х рр., створенням кафедр міжнародних комунікацій та зв'язків із громадськістю в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Наприкінці 1990-х рр. науково-педагогічними кадрами Національного університету «Киево-Могилянська академія» було створено та впроваджено в освітній процес навчальний курс «Основи зв'язків із громадськістю». Однак тільки на базі Інституту соціології НАН України у цей час почала працювати перша ліцензійна комерційна Київська школа публікрілейшинз. І тільки у 2003 р. на кафедрі теорії і методики зв'язків із громадськістю Національного університету «Киево-Могилянська академія» було відкрито сертифіковану спеціалізацію «Зв'язки з громадськістю» [7, с. 53], а на кафедрі організації масово-інформаційної діяльності Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка було розпочато підготовку майбутніх фахівців за спеціальністю «Реклама та зв'язки з громадськістю».

У 2006 р. на загальнонаціональному рівні прийнято рішення про фахову підготовку майбутніх фахівців із зв'язків з громадськістю за напрямом підготовки 6.030302 «Реклама та зв'язки з громадськістю (за видами діяльності)» галузі знань 0303 «Журналістика та інформація» [12].

У 2010 р. прийнято рішення про підготовку майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю за освітньо-кваліфікаційним рівнем (ОКР) «бакалавр» – за напрямом підготовки «Реклама і зв'язки з громадськістю (за видами діяльності)» та за ОКР «спеціаліст» (7.03030202), «магістр» (8.03030202) – за напрямом підготовки «Зв'язки з громадськістю» галузі знань 0303 «Журналістика та інформація» [13].

Із прийняттям Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. [14] та із внесеними до нього змінами відбулося об'єднання спеціальностей: журналістика (за видами), реклама, зв'язки з громадськістю, видавнича справа та редагування до однієї – «061 Журналістика» галузі знань «06 Журналістика». Тобто, підготовка нині здійснюється відповідно до спеціалізації – складової частини спеціальності, що визначається вищим навчальним закладом та передбачає профільну спеціалізовану освітньо-професійну чи освітньо-наукову програму підготовки здобувачів вищої та післядипломної освіти [14]. Відповідно до Закону України «Про вищу освіту», підготовка фахівців з вищою освітою здійснюється за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами на таких рівнях вищої освіти: початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти; перший (бакалаврський) рівень; другий (магістерський) рівень; третій (освітньо-науковий) рівень; науковий рівень. Здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньої (освітньо-професійної чи освітньо-наукової) або наукової програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти: 1) молодший бакалавр; 2) бакалавр; 3) магістр; 4) доктор філософії; 5) доктор наук.

Відповідно до даних інформаційної системи <https://abit-poisk.org.ua>, підготовка за фахом «Реклама і зв'язки з громадськістю» ОКР «бакалавр» здійснюється у 17 ВНЗ України. Це Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара (Дніпропетровська область), Запорізький національний університет (Запорізька область), Ужгородський національний університет (Закарпатська область), Київський національний торговельно-економічний університет (м. Київ), Київський національ-

ний університет імені Тараса Шевченка (м. Київ), Київський національний університет культури і мистецтв (м. Київ), Київський університет імені Бориса Грінченка (м. Київ), Маріупольський державний університет (Донецька область), Національний авіаційний університет (м. Київ), Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» (м. Київ), Сумський державний університет (Сумська область), Ужгородський національний університет (Закарпатська область), Українська академія друкарства (Львівська область), Харківська державна академія культури (Харківська область), Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця (Харківська область), Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Харківська область).

Статистика кількості заяв за спеціальністю «Реклама та зв'язки з громадськістю» за ОКР «бакалавр» денної форми навчання за 2013–2015 рр., відповідно до даних інформаційної системи <https://abit-poisk.org.ua>, демонструє позитивну динаміку змін. Так, кількість заяв, поданих на цю спеціальність, збільшилась до 8 844 у 2015 р., проти 8 187 у 2014 р., а кількість бюджетних місць у 2015 зросла до 114, порівняно зі 100 у 2014 р. Зокрема, як бачимо на мал.1, за результатами вступної кампанії в 2016 р. в Інституті журналістики за спеціалізацією «Реклама і зв'язки з громадськістю», спеціальності «Об'ї Журналістика» на першій (бакалаврський) рівень надійшла велика кількість заяв за першим пріоритетом та високою сумою балів, що свідчить про зацікавленість вступників.

За ОКР «спеціаліст» та «магістр» підготовка здійснюється у таких ВНЗ: Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара (Дніпропетровська область), Київський національний університет імені Тараса Шевченка (м. Київ), Київський національний університет культури і мистецтв (м. Київ), Маріупольський державний університет (Донецька область), Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» (м. Київ), Національний університет «Кієво-Могилянська академія» (м. Київ), Українська академія друкарства (Львівська область). Статистика кількості заяв за спеціальністю «Реклама та зв'язки з громадськістю» за ОКР «спеціаліст» та «магістр» денної форми навчання за 2013–2015 рр. демонструє стабільний інтерес вступників. За ОКР «магістр» кількість заяв поданих в 2014 р. – 63, у 2015 р. – 58 (на 20 бюджетних місць).

Зважаючи на вимоги роботодавців та потреби ринку праці у фахівцях зі зв'яз-

ків із громадськістю, в Україні підготовку за спеціальністю «Реклама і зв'язки з громадськістю (за видами діяльності)» на загальнонаціональному рівні почали лише з 2007 р. за ОКР «бакалавр» та з 2010 р. – за ОКР «спеціаліст» та «магістр». А з 2015 р. підготовка фахівців здійснюється в межах спеціалізації за спеціальністю «Журналістика». Це є однією з проблем професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю та істотно позначається на системі підготовки фахівців з PR. Оскільки, на думку Я. Ключковської, ця професія ще не остаточно сформувалася: не досліджені з наукової точки зору її місце і роль у соціально-стратифікаційних структурах суспільства, відсутні будь-які наукові критерії та принципи діяльності, стандарти освіти, показники ефективності [9].

Аналізуючи відгуки абітурієнтів у ході вступних кампаній останніх років, Г. Кравченкова відзначає, що престиж спеціальності більше забезпечує реклама, ніж зв'язки із громадськістю, тоді як призначення останніх абсолютно не зрозуміло абітурієнтам та їх батькам. Серед бажаючих отримати освіту за спеціальністю сьогодні більш популярне навчання в приватних школах і тренінгових структурах, які пропонують короткострокові й малобюджетні спецкурси. У таких програмах більше зацікавлені особи, які вже працюють, ніж абітурієнти. Причина зростання попиту серед цієї категорії освітніх послуг криється в недоліках вітчизняної системи освіти, її негнучкості, закритості, незважаючи на нововведення Болонської системи [8], що створює певне підґрунтя для вдосконалення підходу ВНЗ до інформування майбутніх вступників про особливості майбутнього фаху.

Узагальнення напрацювань вчених [10] показало, що професійна підготовка на теренах України лише протягом 9 років не має значної кількості розроблених моделей PR-освіти, відсутні методики й технології викладання, не повною мірою залучають в освітній процес інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ). На ці проблеми впливає й відсутність якісного наповнення навчальних планів за спеціальністю «Зв'язки з громадськістю».

Викладання фахових дисциплін спеціальності «зв'язки з громадськістю» характеризується, на думку В. Березенко, практикою застосування не вітчизняного, а зарубіжного досвіду викладання PR-дисциплін, з дотриманням кращих міжнародних стандартів такої освіти [3]. Основною перевагою, на нашу думку, є застосовування найкращих закордонних напрацювань у галузі реклами та зв'язків з громадськістю, але не завж-

ди коректно інтерпретованих під час підготовки майбутніх фахівців, що пов'язано з особливостями вимог національного ринку праці та освітнього процесу ВНЗ України.

Цінним у контексті розгляду проблем підготовки фахівців зі зв'язків з громадськістю є досвід С. Блека, який зауважує, що особливість підготовки фахівців цього напрямку полягає в необхідності реалізації міждисциплінарного підходу. Тобто, студентам необхідні знання психології, щоб розбиратися в мотивації і процесах переконання; краще знання політології для розуміння діяльності уряду і того, як поліпшити його реагування на соціальні потреби; розуміння антропології для того, щоб краще розбиратися в змінах і ролі культурної адаптації, і, нарешті, такі знання соціології, щоб вони могли більш точно оцінити як тенденції в суспільстві, так і людські стосунки [4, с. 17–28]. На нашу думку, студентам необхідні знання з інформаційно-комунікаційних технологій для кращого виконання майбутніх фахових завдань: створювати матеріали для PR-діяльності, налагоджувати комунікацію, проявляти креативність, презентувати матеріали, демонструвати організаторські вміння, роботу з соціальними медіа тощо.

Ще однією тенденцією сьогодення професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю, на думку В. Березенко [3], є недостатнє кадрове забезпечення освітнього процесу: більшість викладачів публіцистики – це журналісти, психологи, філологи, історики, соціологи, маркетологи, економісти, які перекваліфікувалися на нову галузь. Оскільки практика

підготовки фахівців зі зв'язків із громадськістю в Україні невелика, тому ще не повністю сформований науково-педагогічний колектив, який має практичний досвід у сфері зв'язків із громадськістю. Вважаємо, що в освітній процес підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю необхідно залучати фахівців, які працюють в цій сфері, в ролі доповідачів на конференції, семінари, майстер-класи тощо.

Вирішення проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю знаходимо у В. Шияна. Вчений акцентує на тому, що викладачі, які залучаються до освітнього процесу підготовки фахівців зі зв'язків із громадськістю, повинні працювати без відриву від своєї основної роботи, тобто викладач має знати свій предмет не тільки на рівні теоретичних знань, але й, що дуже важливо, в практиці своєї діяльності, зокрема й науково-проектній, використовувати і підтверджувати необхідність цих знань і вмінь. Тому значущою практичною складовою частиною в навчанні студентів є підкріплення теорії практикою [17].

Крім того, враховуючи актуальність освіти PR в Україні і в світі, погоджуємося з думкою дослідників про те, що є потреба започаткувати обов'язкове підвищення фахової кваліфікації для викладачів, яка відповідає б сучасним світовим стандартам, рекомендаціям Міжнародної асоціації PR у галузі PR-освіти [1].

Через низку проблем, які стосуються кадрового забезпечення освіти в галузі зв'язків з громадськістю, привнесення у сферу

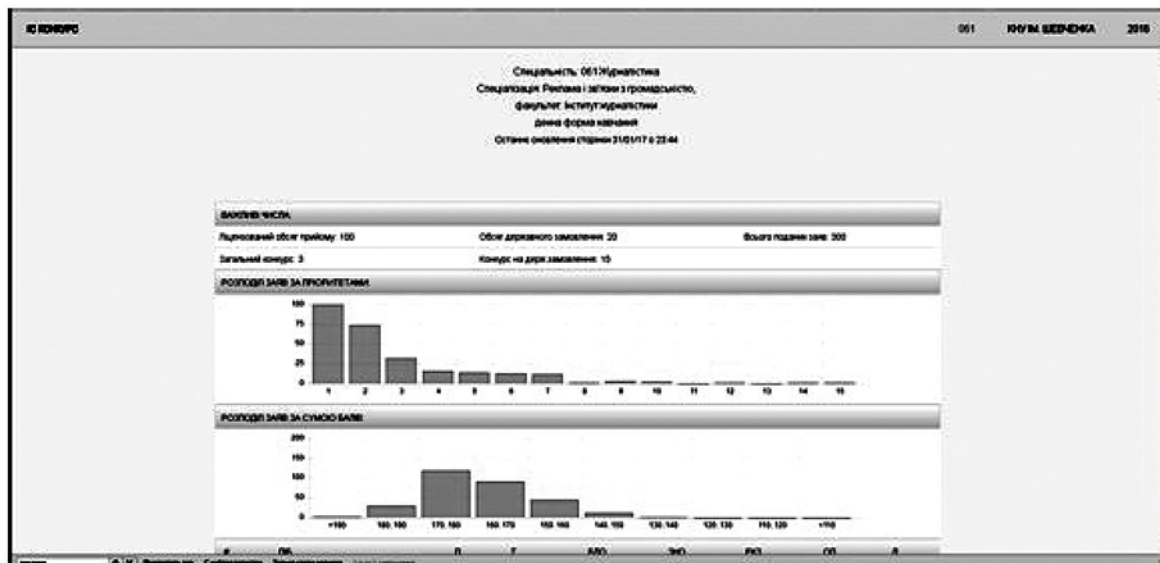

Рис. 1. Результати вступної кампанії на спеціальність: 061 «Журналістика», спеціалізація: «Реклама і зв'язки з громадськістю», Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, денна форма навчання

PR-досвіду фахівців з різних професій, а також потреби постійного вдосконалення фахових знань, умінь та навичок, І. Королько пропонує здійснити розподіл системи підготовки працівників для сфери публікрілейшнз на дві частини: на систему базової підготовки в спеціальних навчальних закладах та на систему постійної перепідготовки піарменів, які вже практикують [7, с. 45].

Резюмуючи викладене, зазначимо, що однією з основних особливостей професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю в умовах інформатизації освіти вважаємо відсутність значного педагогічного досвіду підготовки фахівців за вказаним напрямом підготовки, що призводить до відсутності методики викладання фахових дисциплін та недостатнього впровадження ІКТ в освітній процес в умовах інформатизації освіти. На наш погляд, суттєвою проблемою виступає навчально-методичне забезпечення професійної підготовки фахівців зі зв'язків із громадськістю, оскільки воно представлено у вигляді закордонного досвіду, не адаптованого до українських реалій.

Хоча, як зазначає В. Березенко, з появою цифрових інформаційних систем та інтернету масштаби видавничої діяльності у сфері зв'язків із громадськістю розширилися і тепер включають електронні ресурси, як-от: електронні версії книг і періодичних видань, а також веб-сайти, блоги, довідкові системи тощо. Як влучно зауважує дослідник, нині група науковців різних галузей знань здійснює науково-видавничу діяльність, метою якої є систематизація знань у сфері публікрілейшнз, ознайомлення з ними наукового співтовариства; опублікування результатів науково-дослідної діяльності в зазначеній галузі [2].

Зауважимо, що, на думку О. Савченко, базисом глобального процесу інформатизації суспільства є інформатизація освіти, яка повинна випереджати інформатизацію інших напрямів суспільної діяльності, оскільки саме тут формуються соціальні, психологічні загальнокультурні і професійні підвалини для інформатизації суспільства. Уміння самостійно набувати знання на сучасному етапі розвитку інформаційного суспільства перетворюється на життєву необхідність кожного [16].

Враховуючи те, що одне з головних завдань освіти в умовах розвитку інформаційного суспільства – навчити майбутніх фахівців зв'язків із громадськістю застосовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у своїй майбутній професійній діяльності. У зв'язку з цим виникає нагальна потреба в прискоренні підготовки викладачів та фахівців у сфері інформацій-

них технологій, в оснащенні закладів освіти сучасною комп'ютерною технікою, педагогічними програмними засобами, електронними підручниками тощо. Від вирішення цього завдання великою мірою залежатиме розвиток країни [11] загалом та якість підготовки спеціалістів зі зв'язків із громадськістю зокрема.

Висновки з проведеного дослідження. Враховуючи всі особливості професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю в умовах інформатизації освіти в Україні, які проаналізовано у педагогічній теорії та практиці: недостатнє кадрове забезпечення освітнього процесу, відсутність значного педагогічного досвіду підготовки фахівців за вказаним напрямом підготовки, що призводить до відсутності методики викладання фахових дисциплін та недостатнє впровадження ІКТ в освітній процес в умовах інформатизації освіти, недосконалість змісту, форм та методів, навчально-методичних матеріалів, – науково-педагогічні працівники націлені на формування конкурентоспроможного на ринку праці фахівця зі зв'язків із громадськістю.

Перспективами подальших досліджень є: обґрунтування методичних засад процесу професійної підготовки майбутніх фахівців зі зв'язків із громадськістю в умовах електронного навчання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. A Model for Public Relations Education for Professional Practice. IPRA Education and Research Committee with the IPRA International Commission on Public Relations Education // International Public Relations Association. Gold Paper. – 1982. – № 4 (January). – P. 3–12.
2. Березенко В.. Перший етап активізації розвитку наукового знання про публік рілейшнз в Україні (1991–1996 рр.) / В. Березенко // Поліграфія і видавнича справа. – 2014. – № 3. – С. 68–72.
3. Березенко В. Проблеми вдосконалення професійної підготовки за фахом «зв'язки з громадськістю» в Україні / В. Березенко // Інформаційне суспільство. – 2013. – Вип. 17. – С. 31–35.
4. Блек С. Введення в публік рілейшнз / С. Блек. – Ростов-н/д: вид.-во «Фенікс», 1998. – 320 с.
5. Корнеева Е. Связи с общественностью и особенности их адаптации к современным условиям: автореф. дис. ... канд. социол. наук : 22.00.04 «Социальная структура, социальные институты и процессы / Е. Корнеева; Иркутский гос. ун-т. – Иркутск, 2007. – 26 с.
6. Королько В. Паблік рілейшнз: проблеми образования (международный опыт и украинские реалии) / В. Королько, О. Некрасова // Социология: теория, методы, маркетинг. – 2004. – № 2. – С. 169–184.
7. Королько В. Зв'язки з громадськістю. Наукові основи, методика, практика. / В. Королько, О. Некрасова. – Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009. – 831 с.

8. Кравченкова Г. Паблік рілейшинз як соціальний інститут: нормативний і організаційний підхід / Г. Кравченкова // Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики. – 2013. – Вип. 58. – С. 95–103.
9. Круглий стіл «Вітчизняна PR-освіта: реалії, проблеми, перспективи» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://iib.com.ua/ua/novosti-mib/item/2766-krugliy-stil-vitchiznyana-pr-osvita-realiyi-problemi-perspektivi.html>.
10. Мельниченко А. До питання вдосконалення вітчизняної системи підготовки фахівців у сфері зв'язків з громадськістю / А. Мельниченко, А. Киричок // Держава та регіони. Серія : Соціальні комунікації. – 2014. – № 4. – С. 142–146.
11. Николаєнко С. В освіті – інформаційна революція / С. Николаєнко // Дзеркало тижня, 14 – 20 січня 2006 р. – №1.
12. Про перелік напрямів, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра : Постанова Кабінету Міністрів України № 1719 від 13.12.2006 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1719-2006-%D0%BF>.
13. Про затвердження переліку спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за освітньо-кваліфікаційними рівнями спеціаліста і магістра : Постанова Кабінету Міністрів України № 787 від 27.08.2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/787-2010-%D0%BF>.
14. Про вищу освіту : Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
15. Рябець І. Передумови становлення професійної підготовки фахівців із зв'язків з громадськістю в Україні / І. Рябець // Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент. – 2014. – Вип.15. – С. 168–177.
16. Савченко О. Методологічні підходи до визначення якості шкільної освіти / О. Савченко // Матеріали методологічного семінару «Проблеми якості освіти: теоретичний і практичний аспекти». – К., 2006.
17. Шиян В. Нові стандарти у підготовці фахівців з реклами і зв'язків з громадськістю в контексті болонського процесу / В. Шиян // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. – № 1–2 (42–43). – 2015. – С. 78–82.

УДК [378.016:004]:005.591.6:378.147.018.43

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ НАВЧАЛЬНИХ КУРСІВ З ІКТ З ЕЛЕМЕНТАМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Петренко С.В., к. пед. н.,
старший викладач кафедри інформаційно-комунікаційних
технологій та методики викладання інформатики
Рівненський державний гуманітарний університет

У статті проаналізовано дистанційне та змішане навчання як інноваційні технології навчання; з'ясовано, що інноваційні технології доцільно розглядати як педагогічний процес, який передбачає використання сукупності оригінальних способів і прийомів спільної діяльності суб'єктів освітнього процесу, націлених на досягнення мети навчання, розвитку особистості та формування фахової компетентності відповідно до завдань підготовки майбутніх педагогів.

Ключові слова: інновація, інноваційні технології, викладання навчальних курсів з ІКТ, дистанційне навчання, змішане навчання.

В статье проанализированы дистанционное и смешанное обучение как инновационные технологии обучения; выяснено, что инновационные технологии целесообразно рассматривать как педагогический процесс, предусматривающий использование совокупности оригинальных образов и приемов общей деятельности субъектов образовательного процесса, направленных на достижение цели обучения, развитие личности и формирование профессиональной компетентности согласно задачам подготовки будущих педагогов.

Ключевые слова: инновация, инновационные технологии, преподавание учебных курсов по ИКТ, дистанционное обучение, смешанное обучение.

Petrenko S.V. INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN TEACHING ICT COURSES WITH ELEMENTS OF DISTANCE LEARNING

In article we analyze distance and blended learning as an innovative learning technology; also we found that innovative technology should be viewed as a pedagogical process, which involves using a combination of original methods and methods of joint activity of subjects of educational process, aimed at achieving the goals of learning, personal development and formation of professional competence in accordance with the tasks of training of future teachers. The author described an innovative technology that is ideally used in teaching with ICT with elements of distance learning, the features of the use of innovative technologies and skills that are generated through this use.

Key words: innovation, innovative technology, teaching courses in ICT, distance learning, blended learning.